

- Veicināt svētdienskolas bērnu kristīgo izaugsmi (runājot par baušļiem, kristīgi-ētisku rīcību dažādās situācijās (piemēram, ko nozīmē – sadalīt brālīgi un ko nozīmē sadalīt kristīgi), būt līdzjūtīgiem, kā un kāpēc kādu iepriecināt u.c.)
- Organizēt Vasaras Bībeles Skolu bērniem, kurā īpašu akcentu likt uz pilsētas un novada bērnu uzrunāšanu, iesaistīšanu (tilts uz svētdienskolu vai pusaudžu svētdienskolu rudenī).
- Veidot labu skolotāju un palīgu komandu ar pietiekami biežām tikšanās reizēm, kad izrunā ne tikai steidzami darāmos darbus, bet arī kopj sadraudzību savā starpā: padalās informācijā, ko katrs lasījis, dzirdējis, ar kādām situācijām sastapies, pārrunā, kā risināt kādas problēmas, kopā studē Bībeli, zina, kā klājas citiem svētdienskolotājiem.
- Veicināt svētdienskolotāju izaugsmi un pastāvīgi uzlabot nodarbību kvalitāti. Pārrunāt ar svētdienskolotājiem, kā saredz savu izaugsmi, lūgt viņiem nodēfēt savu mērķi izaugsmei. Kopīgi izvērtē, kā palīdzēt skolotājiem šo izaugsmi sasniegt.
- Iesaistīt vecākus, vecvecākus svētdienas skolas norisē, veicināt ciešāku sadarbību, sniegt informāciju vecākiem, noturēt vecāku sapulces/pēcpusdienas ar aktivitātēm un notikumiem utt., vecāku grupas: Alfa kurss, Dieva stāsts, seminārs laulātiem, kur tiek aicināti svētdienskolas bērnu vecāki, seminārs vecākiem, vecvecākiem un skolotājiem par bērnu kristīgu audzināšanu, problēmām un to risinājumu mūsdienu sabiedrībā utt.
- Veicināt ģimenes lomas pieaugšanu bērnu kristīgajā audzināšanā un izaugsmei (runājot par miesīgo ģimeni un Dieva ģimeni).
- Iepazīties ar baznīcu, draudzi.
- Veicināt sadarbību ar draudzes jauniešiem.
- Iesaistīt kalpošanā vecākus (pie uzkodām, noformējuma u.c.)
- Rosināt bērniem brīvā laika pavadīšanu kristīgā garā.
- Veidot sadarbību ar citām svētdienas skolām.

Bērni tiek dalīti divās vecumu grupās:

- Pirmā grupa: bērni vecumā līdz 6 gadiem
 - Otrā grupa: bērni vecumā no 7 līdz 10 gadiem
- Pusaudžu svētdienskola ir notiek atsevišķi un ir nodalīta no svētdienās notiekošās svētdienskolas. (bet pusaudži tiek aicināti uz kopējiem svētdienskolas pasākumiem kā iesākums, noslēgums, Lieldienas, Mātes diena, Ziemassvētki)

Kristīne un Liēna

bb

Naktī, raugoties debesīs zvaigznes šķīta daudz lielākas un debesis dziļākas. Stindzinoši klusa varenības sajūta spieda ķermeni kopā. Klusums nespēja pārvērsties lūgšanā, vien sirds plīsa no pateicības par dzīvību un drošību...

Neizmērojama ir Dieva mīlestība pret saviem bērniem. Neaptverams ir tas spēks, kādā Viņš sargā mūs no ļaunuma. Nav cilvēka sirdij un mutei iespējams izpaust pilnīgu pateicību par dzīvību un dzīvības pārpilnību...

Ik rītus mostoties ir brīnišķīgi apzināties, ka treniņš, priecāties kā bērnam par katru jaunu rītu, ir iespējams labākais treniņš. Dieva vārds - Bībele saka, ka šī ir tā diena, priecājieties un līksmojieties (Ps.118:24), tieši tāpat kā nezūdīties nākamo dienu dēļ, jo šai jau pietiek savu rūpju (Mat.6:34). Katra diena ir Dieva dāvana, katru dienu Dieva žēlastība kā lietis tiek izliets pār saviem bērniem.

Kāda diena ir sākusies īpašāk par citām dienām. Es nezinu vai mana lūgšana ir bijusi tieši tāda, lai kāda diena būtu īpašāka. Līdz šim domāju, ka katrs rīts jau ir īpašs ar to, ka Dievs ļauj man pamosties un dzīvot. Bet mana lūgšana ir viennozīmīgi tāda, ka vēlos piedzīvot un redzēt Tēva varenību katru dienu.

Dievs parāda savu varenību dabā, cilvēkos, apstākļos un notikumos. Nereti mēs akli domājam, ka mūsu izpratnē labās lietas ir no Dieva. Tā jau arī ir, katra laba dāvana, katrs labs devums mums ir no Debesu Tēta (Jēk.1:17). Bet kas ir labs mūsu izpratnē? Vai aizgulēties no rīta un nokavēt darbu ir labs devums? Vai kaimiņa egoistiska "noparkošanās" pa divām stāvvietām, neatstājot manai automašīnai vietu ir labi? Vai "krāsainas" piezīmes bērna dienasgrāmata ir labi?

Dieva bērniem visas lietas nāk par labu (Rom.8:28). Visas lietas. Esiet pateicīgi par visu (1.Tes.5:18). To saka Dievs. Tātad, kaut kas absolūti noteikti ir labs tajā, ja no rīta esmu aizgulējusies un nokavējusi darbu. Iespējams, tas labais ir vienkārši pārmācība tā vairāk nedarīt, jo aizgulēšanās jau tikai un vienīgi ir no manis pašas atkarīga.

Kaimiņa „līliskās noparkošanās” prasmes... Iespējams, labais tajā ir mācība man mīlēt kaimiņu, trenēties pacietībā un labsirdībā. Diez vai vaļsirdīga manu, tā mirkļa, domu izpaušana cels kaimiņu. Un, ja vispār viņš nesen tikai ir ieguvis vadītāja apliecību?

Piedalījāmieš Baltijas Draudžu konferencē 13. un 14. februārī Rīgā

Baltijas Draudžu konference bija ļoti iedvesmojoša un pārdomas raisoša... Lektoru vidū bija mācītāji, aktīvi draudžu dibinātāji, kalpošanas vadītāji draudzēs, LBDS bīskaps Pēteris Sproģis u.c. Lektoru sniegtā informācija lika paraudzīties uz sevi, savu kalpošanu draudzē, kā arī mūsu kopējo draudzes darbu, tā teikt, no malas. Šādu konferenci varētu ieteikt apmeklēt katram, kas grib pieaugt Kristū, jo tajā dzirdētais deva iedvesmu strādāt un iet uz priekšu, bet reizē lika arī pārdomāt un izvērtēt, vai darām darbus ar pareizo attieksmi. Tiem, kas nebija šajā konferencē, gribu kaut nedaudz padalīties ar tajā sajūsto un sadzirdēto. Mani īpaši uzrunāja Geitvejas draudzes Ostinā (ASV, Teksasas štats) dibinātāja un mācītāja Džona Bērka (John Burke) lekcijas, viņš ir arī vairāku grāmatu autors. Zemāk izmantoju informāciju no Dž. Bērka lekcijām Baltijas Draudžu konferencē, kā arī viņa grāmatas „Dubļi un meistardarbs” („Mud and the Masterpiece”).

Dubļi un Meistardarbs

lemesls, kāpēc grēcinieki Jēzus dzīves laikā vairījās no reliģiskiem cilvēkiem, un tiecās būt pie Jēzus, bija meklējams Jēzus un apkārtējo attieksmē pret grēciniekiem. Grēcinieki redzēja un sajuta, ka Jēzus nav pret viņiem, bet ir ar viņiem, un pretstatā farizejiem, kas grēciniekos redzēja tikai grēka dubļus, Jēzus zem dubļiem viņos redzēja meistardarbu – tik vērtīgu, ka Viņš bija gatavs atdot savu dzīvību, lai cilvēkus atjaunotu par meistardarbu, kas katrs no mums esam Dieva acīs. Džons Bērks konferencē klātesošajiem arī jautāja: Ko jūs darītu, ja redzētu pasaulslavena gleznotāja, piemēram, Rembranta, meistardarbu izmestu gružkastē un dubļiem notraipītu? Kad atpazītu un saprastu tā vērtību, taču laikam noliektos, lai to paņemtu un saudzīgi nestu pie meistara, lai to nofirītu un salabotu, un glezna varētu atgūtu savu sākotnējo vērtību. Konferencē saņēmām atgādinājumu, ka katrs cilvēks ir meistardarbs Dieva acīs.

Jēzum vai farizējiem līdzīgāks

Pat draudzē esot, varam tikt pievilti un būt ar noraidošu attieksmi pret otru kā tas farizejs, kas gāja uz Templi Dievu lūgt (*Lūkas ev. 18:9-14*). Džons Bērks savā lekcijā, kā arī grāmatā daudz runā par farizējiem. **Farizeji** nemīlēja ļaudis, viņi mīlēja paši sevi, un mīlēja arī likumus, jo likumi ļāva viņiem justies vērtīgiem un labākiem par citiem. Grēciniekā tie nesaskatīja Dieva mīlestības vērtu būtņi, kas grēka dēļ ir ciešanās. Tieši pretēji, farizeji norādīja uz cilvēka nevērtīgumu pasaules un likuma acīs, tie grēciniekā redzēja tikai dubļus, sakot: mums nav nekā laba, ko tev pateikt, mēs no tevis distancēsimies, mums nav nekā kopīgs ar tevi, tu esi nomētājams ar akmeņiem... **Jēzus**, savukārt, mīlēja visus cilvēkus. Viņš arī šodien mīl pasauli un redz tālāk par dubļiem un grēku, un vēlas atjaunot Dieva meistardarbu mūsos. Jēzus sniedz Labo Vēsti grēciniekam (*...jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis (Jāņa ev. 3:16)*), kā arī: *Tev tavi grēki ir piedoti... Ej un negrēko vairs...*

Savā grāmatā Dž. Bērks apraksta kādu laiku atpakaļ ASV veiktu aptauju, kurā vairāk kā 1000 cilvēku, kas sevi paši sauc par kristiešiem, tika telefoniski aptaujāti, lūdzot atbildēt uz dažādiem jautājumiem. Aptaujas mērķis bija noskaidrot, kam kristieši mūsdienās vairāk līdzinās - Kristum vai farizejiem. Rezultāti ļāva aptaujātos cilvēkus iedalīt četrās kategorijās, vadoties no šo cilvēku rīcības un attieksmes dažādās situācijās, kas aptaujas laikā tika modelētas. Rezultāti bija sekojoši (iekavās procentuāli norādīts aptaujāto skaits, kas atbilda konkrētai kategorijai):

- Gan rīcība, gan attieksme ir līdzīga Kristum (14 %).
- Rīcība ir līdzīga Kristum, bet ne attieksme - attieksme ir kā farizejiem. Rīcību nosaka paštaisna vai liekulīga attieksme (14 %).
- Attieksme ir līdzīga Kristum, bet ne rīcība (21 %).
- Ne rīcība, ne attieksme nav līdzīga Kristum, bet gan farizejiem (51 %).

Jautājums, ko uzdevu sev konferencē un ko sev uzdodu katru dienu, ir - vai es līdzinos Kristum gan savā attieksmē, gan rīcībā, un vai tā tas ir visās lietās, pret visiem cilvēkiem un katru dienu, katru brīdi? ... Mana lūgšana ir: Dievs, dari mani arvien pilnīgāku un līdzīgāku sev! Maini manu sirdi un manu raksturu, lieto mani labiem darbiem!

„**Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos. Jo mēs esam Viņa darbs** (tulkošana arī kā *meistardarbs*), **Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.**” (Efeziešiem 2:8-10). Mācītājs Justs Junkulis kādā savā svētrunā runā par lūkošanos uz katru dienu kā „uz īpašu, Dieva sagatavotu dāvanu, kurā „iekšā” ir labie darbi, kurus tu drīksti piedzīvot. Šodien vēl tikai sākas, un es vēl nezinu, kādi šie darbi būs – ... vai es varēšu palīdzēt kādam cilvēkam, vai man būs svarīga saruna ar kādu, vai es kādu varēšu iedrošināt, stiprināt, parādīt ceļu Rakstu gaismā, aizlūgt vai atbalstīt ar to, ka es vienkārši esmu blakus; vai varbūt, man to nemaz nezinot, Dievs caur manu rīcību uzrunās kādu un vedīs pie sevis? Es vēl nezinu, kādi būs šodienas darbi, bet es jau priecājos un pateicos par tiem Dievam! Un vai tu maz to zini, cik daudz labo darbu Dievs ir sagatavojis tieši tev? Kuri to vien gaida, lai tu atnāc un ticībā un pašlūgšanā uz Kristu tos piepildi! Šie darbi un situācijas tevi gaida! Tas ir tas, ko Dievs tevi aicina darīt, un, ko darot, tu Viņu pagodini un parādi, cik Viņš ir liels! (2010. gada 14. augusta svētruna Liepājas Sv. Trīsvienības katedrālē).
Kristīne Jaunzeme

bb

Šis gads ir iesācies ļoti interesants un aizraujošs. Ir bijusi iespēja samazināt aktīvu darbību gan draudzē gan sabiedrībā, taču redzot, kā cilvēki mūsu novadā meklē Dievu, alkst pēc Dieva, nespēju palikt "skatītājos un komentētājos". Biju iepriekš plānojis piedalīties Baltijas draudžu konferencē Rīgā. Piedalījās kristieši no Lietuvas, Igaunijas, Dānijas, Somijas, Zviedrijas, Norvēģijas. Tika pārstāvētas dažādas konfesijas kā piemēram, baptisti, luterāņi, metodisti, pestīšanas armija, vasarsvētki, katoļi un vēl.

Visvairāk mani uzrunāja Bila Haibelsa sludinātā tēma par sevis vadīšanu. Ir daudz organizāciju un grupu ko vadīt. Var vadīt trīs, piecus, desmit un simts cilvēkus. Var vadīt mazas organizācijas uzņēmumus, ģimenes uzņēmumus. Taču visgrūtāk par visu uz pasaules ir vadīt pašam sevi. Tu pats esi visgrūtākā persona ko vadīt. Tad nu vēlos kādos teikumos dalīties iespaidos.
Mārcis Zīvertis

Pirmā lieta par sevi, ko ir būtiski saprast un būt pārliecinātam ir: **Vai mans aicinājums ir pārliecināts?** Kristus aicinājums dzīvot pēc Viņa gribas nav īslaicīgs. Tas nav tikai uz projekta termiņa. Tava un mana glābšana nav projekts. Tavs un mans aicinājums būt par kristietiem nav īstermiņš. To nekad, nemūžam nedrīkst aizmirst. Tu esi aicināts uzņemties Kristus ciešanas, Kristus Labās Vēsts izplatīšanu pasaulē. Kristietis, kā tu un es, vairs nepiederam sev pašiem. Mums tagad ir Kungs Kristus. Katru dienu izejot katrs savā darbā Kristus joprojām ir Kungs. Labs atgādinājums par to vai tu un es esam pārliecināti par to, ko darām, par to, ko Kristus aicina darīt.

Tā otrā lieta kas mani uzrunāja un atgādina: **Vai mana degsme ir karsta?** Cilvēki saņem spēku, enerģiju iedvesmu no Dieva. Tas nav egoistisks dāvinājums no Svētā Gara, lai viens cilvēks saņemtu un paturētu sev. Pāvila vēstule Romiešiem 12:11 "Savā darbā neesiet kūtri, **esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Tam Kungam, priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās.**" Dedzīgs cilvēks pats no sevis nevar ilgi tāds palikt. Tas iedvesmas spēks, enerģija, iedrošinājums nāk no Jēzus

caur Svēto Garu. Lai tas notiktu ilglaicīgi, katram kristietim, tev un man ir nepieciešamas personīgas attiecības katru dienu. Lai arī laikam ejot tu esi sapratis, ka tava dāvana ir viena konkrēta lieta, tad dari to ar kaisli, dedzīgumu, iedvesmu tā, lai tavi līdzcivīki var tikt iedvesmoti. Mana enerģija jau sen ir beigusies. Tā ir īslaicīga. Tas, kas notiek tagad, nav mans, bet Jēzus spēks. Tad, kad tuvojos pamatīgam pagurumam, varu skaidri saredzēt savu spēku. To, ko esmu darījis no sevis. Tas arī ir viss. Kristus caur Svēto Garu iedod katram personīgi un tam ir īpašs mērķis. Pagodinot Dievu, izlietot Viņa darbu. Dažreiz liekas, ka tam jānotiek tikai baznīcā vai aktivitātēs saistītām ar baznīcu. Es tam neticu. Es ticu, ka tu kā kristietis saņem nopietnu Jēzus apliecināšanas uzdevumu savā darba vietā, skolā un pat auklējot bērnus. Tu vari iedvesmot citus. Tev tiek iedots spēks ar konkrētu uzdevumu. Vai tava degsme garā ir karsta? Es tevi un sevi aicinu atkal no jauna iedegties - **esiet dedzīgi garā.**

Trešā lieta kas mani uzrunāja un ceru arī daudzus klausītājus ir: **Vai mans raksturs atbilst Kristus raksturam?** Viegli pateikt nē un tad attaisnoties, ka tāds raksturs kā Kristum man

nekad nevar būt, jo esmu grēcināts. Man šie attaisnojumi neinteresē. Es zinu, ka esmu grēcināts. Es zinu, ka Kristus ir atdevis no Sevis pašu labāko, pašu dārgāko – Savu dzīvību. Es gribu līdzināties Viņam. Es gribu saprast Viņa rīcības motīvus, Viņa atbildes cilvēkiem, Viņa pavēles, Viņa ieteikumus. Tad, kad Kristus mācīja toreiz tos cilvēkus, viņu dzīves mainījās. Šodien Kristus mācība ir lasāma Bībelē un lasot Bībeli, sarunājoties ar Kristu un praktizējot savu apņemšanos, tu vari piedzīvot izmaiņas savā dzīvē, savā raksturā. Ja tas tā nebūtu, tad Pāvils Kolosas draudzei to nebūtu novēlējis. Taču tas ir iespējams ar katra personīga izvēli mainīties.

Kolosiešiem Pāvils raksta: 2:6 “Tad nu Kristus Jēzu pieņēmuši, dzīvoji Viņā, sakņodamies Viņā, augdami Viņā, stipri kļūdami ticībā, kurā esat mācīti, pāri plūzdam savā pateicībā!” Šie vārdi: dzīvot Kristū, sakņoties Kristū, pieaugt Kristū ir izvēle nepalikāt tādām, kāds tu esi tagad. Neviena diena nebeidzas tāda, kāda tā iesākās tavā dzīvē. Pieaugšana vai atkrišana. Es eju kopā ar Kristu. Es kļūdos, es izdaru ar savu dzīvi kādu rīcību, kura neatpoguļo Kristus raksturu. Es zinu, ka es tā izdaru bieži. Es nepalikšu tur, kur esmu. Es atzīšos savos pārkāpumos, savās kļūdās un iešu tālāk. Es centīšos pieļautās kļūdas vairs neatkārtot. Kā ir ar tevi? Vai tu gribi kļūt līdzīgāks Kristus? Nedzīvo bailēs un vainā domādams, ko par tevi teiks. Svarīgi, ko par tevi saka Kristus. Un Viņš jau ir pateicis: **Mateja ev. 9:13 “Es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus.”** **Jāņa ev. 3:16 „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai nevienam, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta”.**

Vai mans raksturs atbilst Kristus raksturam visā. Ar to es domāju attiecībās ar grēciniekiem, attiecībās ar cilvēkiem, kuri ir tavi māsas un brāļi. Vai tavs raksturs atbilst Kristus raksturam mācekļu audzināšanā, naudas lietošanā, sievas un vīra mīlēšanā, brīvā laika pavadīšanā, strīdos un konfliktu risināšanā. Izvēle ir tavās rokās. Izvēlies līdzināties Kristus raksturam. Starp citu vai zināji, ka visbiežāk cilvēki tiek atlaisti no darba rakstura dēļ, nevis spēju dēļ? Ar to es domāju, ka vairāk cilvēki zaudē savas darba vietas sava rakstura labo īpašību trūkuma dēļ. Mazāk cilvēki zaudē darba vietas no tā, ka viņi kaut ko neprot darīt, vai neiznāk tik labi, kā vajadzētu. Visbiežāk darba vietas tiek zaudētas tādu sīkumu dēļ kā darba laika kavēšana, pārlieku daudzās pīpēšanas pauzes vai citas nelietderīgas pauzes, neiekļaušanās kolektīvā, priekšnieku

aprunāšanas, citu darbu kolēģu aprunāšana, lecīgums, paviršība, aizmāršība, rupja izrunāšanās. Šīs visas ir rakstura kontrolējamas īpašības. Tās ir jāuzvar un svarīgi, lai tev ir vēlēšanās to darīt. Kad tu sāksi? Izcel tās gaismā, izrunā to ar kādu cilvēku, kuram tu uzticies un iesāc lūgšanu cīņu kopā. Kas tevi tavā raksturā grauj? Līdzinies Kristus.

Tad beidzamā lieta ir: **Vai mans vadītāja modelis ir ilgtspējīgs?** Tas tiešā mērā bija teikts vārds draudžu vadītājiem, kalpošanu vadītājiem, katram, kurš vada. Taču ja tā padomā, tad mēs katrs arī vadam. Kā jau teicu, visgrūtākā persona, ko vadīt uz šīs zemes esi tu pats. Tātad šie vārdi noder visiem. Vīri, mēs vadam savas ģimenes. Vai tu esi labs ģimenes vadītājs? Vai to pašu var pateikt par tevi tavi bērni, tava sieva, tavi vecāki, tavi darba kolēģi? Mani tas uzrunāja tiešā mērā vispirms jau kā tēvu. Tajā brīdī iedomājos par saviem bērniem un nodomāju, ko jūs bērniņi, tagad teiktu par mani kā par ģimenes vadītāju? Tad iedomājos par sievu, ko tu, mana mīļā, tagad teiktu par mani kā par ģimenes vadītāju? Vai mans ģimenes vadītāja modelis ir ilgtspējīgs? Tad draudze. Mana Priekules draudze, manas tagadējās mājas. Ko draudze teiktu? Vai mans vadītāja modelis ir maratons vai sprints? Vai tas ir ilgtspējīgs? Un šīs domas un rīcība neatstāj mani vienaldzīgu. Es nepalikšu uz vietas. Kā būš ar tevi? Kā tu gribētu, lai notiek? Es saprotu, ka mana atbildība ir darīt visu, lai garīgi esmu paēdis. Mana atbildība ir būt formā, gatavam dot garīgi, fiziski. Manam “garīgajam” traukam ir jābūt pilnam. Tā ir mana atbildība. Zini, tava arī. Tu kā kristietis nes atbildību sabiedrībā. Tu nes liecību par Viņu – savu Glābēju Kristu. Vai tavs modelis izdzīvos? Slēpsies vai apliecināsi? Izvēlies apliecināt gan uzvarās, gan atzīstot savas kļūdas, vājumu un neizdošanos. Parādi pasaulē, kā Kristus tevi atjauno un ceļ, lai cilvēki varētu sākt tādām Kristum uzticēties.

Šīs bija pārdomas un daži iespaidi no Baltijas draudžu konferences Rīgā. Šis bija arī aicinājums tev pārdomāt vai tu skaidri apzinies savu aicinājumu? Vai tava degsme Kristus ir karsta? Vai tavs raksturs atbilst Kristus raksturam? Tu vari to mainīt kopā. Vai tavs vadītāja modelis ir ilgtspējīgs?

Aicinu tevi izteikt īsu lūgšanu, lai iesāktos pārmaiņas tavā dzīvē. *Kungs, Kristu! Es zinu, ka esmu nepilnīgs visos šajos pieminētajos punktos. Es gribu mainīties. Es nevēlos palikt uz vietas. Es negribu vairs attaisnoties, bet rīkoties kopā ar Tevi. Es ticu, ka tu mani pieņem tādu, kāds esmu un Tev ir brīnišķīgs plāns manai dzīvei. Es lūdzu, Kungs Kristu. Iedez mani vēlēšanos mainīties, pieaugt Tevī. Man tas ir ļoti svarīgi. Paldies, ka Tu esi mans Glābējs. Āmen!*

RELIĢIJA UN EVANĢĒLIJS

Reliģija	Evanģēlijs
„Es paklausu, tāpēc esmu pieņemts.”	„Esmu pieņemts, tāpēc paklausu.”
Motivācija balstās uz bailēm un nedrošību.	Motivācija balstās uz pateicības pilnu prieku.
Es paklausu Dievam. Lai kaut ko no Viņa saņemtu, iegūtu.	Es paklausu Dievam, lai būtu tuvāk Dievam - lai sagādātu Viņam prieku un līdzinātos Viņam.
Grūtībās es dusmojos uz Dievu vai pats sevi, jo, līdzīgi Ījaba draugiem, es ticu, ka katrs, kas ir labs, pelnījis ērtu, patīkamu dzīvi.	Grūtībās man neiet viegli, bet es zinu, ka Jēzus paņēma manu sodu uz sevi. Kaut arī Dievs pieļauj šīs problēmas, lai mācītu mani, Viņš man manos pārbaudījumos parādīs savu Tēva mīlestību.
Saņemot kritiku, es dusmojos vai jūtos sagrauts, jo man ir svarīgi sevi uztvert kā „labu cilvēku”. Viss, kas apdraud šo manu iedomāto paštēlu, ir jāiznīcina par katru cenu.	Saņemot kritiku, man nav viegli, bet man nav svarīgi domāt par sevi kā par „labu cilvēku”. Mana identitāte nebalstās uz manu labo darbu sarakstu vai maniem sasniegumiem un panākumiem, bet tā balstās Dieva mīlestībā pret mani Kristū. Es spēju pieņemt kritiku. Tā es kļuvu par kristieti.
Manas lūgšanas galvenokārt sastāv no lūgumu uzskaitījuma un kļūst dedzīgākas tikai tad, kad man rodas kādas problēmas. Manu lūgšanu galvenais mērķis ir kontrolēt to, kas notiek ap mani.	Manas lūgšanas galvenokārt ir Dieva slavēšana un pielūgsmē. Mans galvenais mērķis ir sadraudzība ar Dievu.
Mana izpratne par sevi mēģinās starpt divām galējībām. Ja un kad es dzīvoju saskaņā ar saviem standartiem, es jūtos drošs un pārliecināts, bet tad man ir tendence justies lepnam un neiejūtīgam pret tiem, kuri kļūdās. Ja un kad es nedzīvoju saskaņā ar saviem standartiem, es jūtos pazemīgs, bet ne pārliecināts un drošs. Man šķiet, ka esmu <i>izgāzies</i> .	Mana izpratne par sevi nebalstās uz manu morāli nevainojamo uzvedību. Kristū es esmu vienlaicīgi grēcīgs un pazudis, tomēr pieņemts Kristū. Esmu tik slikts, ka Viņam <i>bija</i> jānomirst par mani, un esmu tik mīlēts, ka Viņš <i>ar prieku</i> nomira par mani. Tas mudina mani būt arvien pazemīgākam un vienlaicīgi dod lielāku pārliecību par sevi. Man nav ne jāplātās, ne jāčinkst.
Mana identitāte un pašvērtība balstās galvenokārt uz to, cik daudz un labi es strādāju, vai arī uz to, cik morāli nevainojams es esmu. Tāpēc man ir jāskatās no augšas uz tiem, kurus uzskatu par slinkiem vai amorāliem. Es nicinu viņus un jūtos pārāks par „tiem citiem”.	Manas identitātes un pašvērtības centrā ir Viņš, kurš nomira par saviem ienaidniekiem. Mani ir izglābusi tikai un vienīgi žēlastība. Tāpēc es <i>nevaru</i> skatīties <i>no augšas</i> uz tiem, kuri tic vai dzīvo atšķirīgi no manis. Tikai no žēlastības es esmu tas, kas es esmu. Man nav iekšējas nepieciešamības strīdos uzvarēt.
Tā kā es sagaidu, ka tikšu garīgi pieņemts savas izcelsmes vai uzvedības dēļ, mana sirds ražo elkus. Varbūt tie ir mani talanti, morāli nevainojamā uzvedība, personiskā disciplinētība, sociālais statuss u.t.t. man tie visi ir pilnīgi un galīgi nepieciešami, jo tajos ir mana galvenā cerība, tie man nozīmē laimi, drošību un jēgu, lai ko es arī teiktu par savu ticību Dievam.	Manā dzīvē ir daudz laba – ģimene, darbs, garīgās disciplīnas u.t.t. Bet neviena no šīm labajām lietām neieņem galveno vietu manā dzīvē. Neviena no šīm lietām man nav absolūti nepieciešama. Līdz ar to, kad es kādu no tām pazaudēju vai tās tiek apdraudētas, mani nepārņem bezgalīgas, nekontrolējamas raizes, rūgtums un bezcerība.

Adaptēts no mācītāja Tīma Kelle

bb

